

עת"א 26551/01/17 - עלי פרח, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 ינואר 2017

עת"א 26551-01-17 פרח(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר עלי פרח, (אסיר)

נגד

משיבים 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר הגיש עתירה שעניינה בשני סעדים שונים. הסעד הראשון הוא בקשה לשלבו בסבב חופשות, והבקשה השנייה של העותר היא להעבירו לאגף נס. יצוין כי העותר מרצה מאסר בכלא כרמל.

מתגובת שב"ס עולה כי מדובר באסיר השפוט לתקופה של 18 חודשים ואמור לסיים את מאסרו ב- 16/7/17. זהו מאסרו השביעי כאשר מאסריו הקודמים היו בעיקר בעבירות של סמים ועבירות רכוש.

כפי שעולה מהדו"ח הסוציאלי, האסיר מצוי בעולם הסמים עוד מעת היותו קטין. בעבר, בעת ששהה בכלא (שנת 2007), הוא שולב בטיפול גמילה לחצי שנה ואולם לא סיים אותו בהצלחה. לאחרונה, כאשר נקלט בכלא כרמל במסגרת מאסרו הנוכחי, הוא שולב בפרויקט "שלם" שעניינו טיפול באסירים המטופלים בתחליף סם. הוא שהה במסגרת טיפולית זו תקופה קצרה ואולם, עקב עבירות משמעת הורחק מהטיפול. ניתנה לו אפשרות לחזור ולהשתלב בטיפול לאחר שלושה חודשים אולם הוא לא הביע רצון לעשות כן. העותר גם סירב להשתלב בטיפול קצר בחדר ל"ב.

בין לבין התקבלה החלטה בעניין סיווגו של העותר כאסיר אלמ"ב ונקבע כי יש לסווגו כאסיר רגיל. עם זאת, בשים לב למכלול הנתונים ובהיותו בעל רקע התמכרותי קשה, מתנגדים גורמי הטיפול להוציאו לחופשה. עוד יצוין כי על רקע אי שיתוף פעולה בהליכים טיפוליים, סבורים גורמי הטיפול כי אין מקום לשלבו, בשלב זה, במסגרת של חדר נס.

כאשר אנו מביאים בחשבון את כל האמור ואת היעדר שיתוף הפעולה של העותר בהליכים טיפוליים, וכן כאשר מביאים בחשבון את המידעים בעניינו (ומבלי להתעלם מהעובדה שהם אינם עדכניים), לא ניתן לומר כי החלטות שב"ס שלא להוציא את העותר לחופשה ושלא לשלבו בחדר נס, הן החלטות בלתי סבירות, באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט בהחלטות, וזאת בהתאם לאמות המידה של הליך הבקרה המנהלית על החלטות גורמי שב"ס.

נזכיר בעניין זה כי ניהול הכלא מסור לשב"ס. החלטות בנוגע לשיבוץ אסירים במתקני כליאה שונים, או באגפים שונים

בכלא, ו/או בתכניות טיפוליות כאלה או אחרות, הן החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו של שב"ס. בית משפט מתערב בהחלטות מסוג זה רק במקרים חריגים כאשר לא נשקלו השיקולים הנדרשים לעניין.

בכל הנוגע לחופשות - הכלל הוא כי אסיר אינו זכאי לחופשה אלא שמדובר בטובת הנאה. טובת הנאה זו ניתנת רק לאסירים שהתנהגותם ללא דופי וכאשר אין בהוצאתם לחופשה כדי לסכן את שלום הציבור או את שלומם.

במקרה שבפני, מאחר והעותר לא שיתף פעולה בהליך טיפולי, על רקע עברו הפלילי ונטייתו להתמכרות לסמים, אין חולק כי הוצאתו לחופשה עלולה לסכן את הציבור ואת האסיר עצמו. בהעדר שיתוף פעולה טיפולי לא ניתן לו מר כי החלטת שב"ס לא שקלה את השיקולים הראויים או שהחלטה היא בלתי סבירה בצורה קיצונית באופן המצדיק התערבות בה.

אשר על כן העתירה נדחית.

אין אלא לקוות כי האסיר ימצא את הדרך לשתף פעולה עם גורמי הטיפול באופן שאולי יאפשר לשקול בעתיד את הוצאתו לחופשה ושילובו בתכנית טיפולית כזו או אחרת.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא